

«Раз у бабусі Шелестиhi...» (1890)

Глібов Леонід Іванович

Раз у бабусі Шелестиhi
Я на тім тижні гостював
І любим діткам для потіхи
Химерну вигадку дістав.
І хоч кого вона здивує,
Такої ще не чув ніде:
На сей бік — загадка мудрує,
На той бік — казочка гуде.
На гарбузі, десь в огороді,
Козак Нюхайлик проживав;
Що не придума — сміх та й годі,
Всіх огородян потішав.
Раз, мов той дід серед левади,
Він хижку з лободи зліпив
Та ще й огудини дві ляди,
Неначе двері, притулив.
Будиночок навдивовижу,
А диво те, що там було,
Бо про Нюхайликову хижку
Дізналося усе село.
Набрав яєчок він корзину
І в два ряди порозкладав,
А посередині, під стіну,
В кубельці півня прив'язав.
Співає півень, не вгаває,
На диво світові всьому;
Хто схоче — прийде, розмовляє
Та ще й підспівує йому.
Привикли люди потурати,
Розкукурікався співун,
І стали інші дорікати,
Щоб присмирив його тіпун...
Зліпила баба нам вареник,
Відкіль почать — не розбереш,
І неабиякий туленик,
А розліпить його не втнеш.
Як розгадаєте ви казку,
Свою калиточку трусніть
І бубликів велику в'язку
Веселій бабі перешліть.

Що, любі дітки, чи годиться
Химерна загадка моя?

А нуте ж будемо хвалиться,
Хто розгадав — чи ви, чи я?
Нагнала думок баба тая,—
Щоб не забуть, скажу мерщій:
Гарбуз — то *голова* людська;
Козак Ньюхайлик — *ніс* при ній;
Та хижка — *рот*; дві ляди — *губи*;
Веселий півень — то *язик*,
А два ряди яєчок — *зуби*;
Тіпун — *правдивий чоловік*.

[1890]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/raz_u_babusi_shelestyky